

Η Γέννηση του Κυρίου στην ακριτική Χίο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Με την προσέλευση των πιστών και την τήρηση των ορισθέντων μέτρων ετελέσθη η Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων στους Ενοριακούς Ιερούς Ναούς της Χίου, των Ψαρών και των Οινουσσών και τα Μοναστήρια.

Ο Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκο μερίμνησε για την δυνατότητα προσελεύσεως του μεγίστου προβλεπομένου αριθμού πιστών, γι' αυτό και ο ίδιος ελειτούργησε μόνος με τον Αρχιδιάκονό του, ώστε να τελεσθεί μία επί πλέον Θεία Λειτουργία και να εξυπηρετηθούν λατρευτικώς περισσότεροι πιστοί. Δύο Θείες Λειτουργίες ετελέσθησαν στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου (50 πιστοί εκάστη), στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Βροντάδου (50 πιστοί εκάστη), και στον Ιερό Ναό Αγίου Μάρκου Βροντάδου (25 πιστοί εκάστη, εκ των οποίων η πρώτη Αρχιερατική).

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ

Μέ ιδιαίτερη εὐλάβεια καί κατάνυξη ἡ ἀκριτική καί ἱστορική Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ἐόρτασε τήν “Μητρόπολιν τῶν Ἑορτῶν”, τήν κατά σάρκα γέννησιν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη στούς Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν καί τῶν Οἰνουσσῶν καί τὰ Μοναστήρια μας μέ τήν προσέλευση τῶν πιστῶν καί τήν τήρηση τῶν ὀρισθέντων μέτρων.

Ὁ Ποιμενάρχης ἐμερίμνησε γιά τήν δυνατότητα προσελεύσεως τοῦ μεγίστου προβλεπομένου ἀριθμοῦ πιστῶν, γι’ αὐτό καί ὁ ἴδιος ἐλειτούργησε μόνος μέ τόν Ἀρχιδιάκονό του, ὥστε νά τελεσθεῖ μία ἐπί πλέον Θεία Λειτουργία καί νά ἐξυπηρετηθοῦν λατρευτικῶς περισσότεροι πιστοί. Δύο Θεῖες Λειτουργίες ἐτελέσθησαν στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου (50 πιστοί ἐκάστη), στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Βροντάδου (50 πιστοί ἐκάστη), καί στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Μάρκου Βροντάδου (25 πιστοί ἐκάστη, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη Ἀρχιερατική).

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος ἐλειτούργησε στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Μάρκου Βροντάδου μετά τοῦ Ἱερολ. Ἀρχιδιακόνου κ. Ἀποστόλου Λάρδα, καί μέ τήν παρουσία στό Ἱερό Ἀναλόγιο καί στό Ἱερό Βῆμα παιδιῶν τῆς Κατασκηνώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως “ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ”. Ὁ Σεβασμιώτατος Χίου συγκεκριμένα ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θ. Λειτουργίας, ἔψαλε τό Κοντάκιον “ Ἡ παρθένος σήμερον” ἀπό τήν κριτική ἔκδοση SANCTI ROMANI MELODI CANTICA – CANTICA GENUINA τῶν P. Maas καί C.A. Trypanis – OXFORD 1963 καί ἀνέγνωσε τήν Ποιμαντορική του Ἐγκύκλιο ἡ ὁποία διαλαμβάνει τά ἑξῆς:

«“Μυστήριον ξένον ὁρῶ καί παράδοξον· οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον χερουβικόν τήν Παρθένον, τήν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χριστός ὁ Θεός” (Εἰρμός Θ’ ὠδῆς α’ κανόνος Χριστουγέννων).

Τό προοίμιο τοῦ θαυμάσιου αὐτοῦ εἰρμοῦ ἀπό τήν ὑμνολογία τῶν Χριστουγέννων ἐρανίζεται ἀπό τήν ὁμιλία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου στήν Γέννηση τοῦ Κυρίου: «Μυστήριον παράξενο καί παράδοξο βλέπω. Ποιμένες ἀντηχοῦν στ’ αὐτιά μου, δέν παίζουν ὅμως κάποιον ἔρημο σκοπό, ἀλλά ψάλλουν οὐράνιον ὕμνο. Ἄγγελοι ἄδουν, Ἀρχάγγελοι μέλπουν, ὕμνοῦν τά Χερουβίμ, δοξολογοῦν τά Σεραφίμ, ὅλοι ἐορτάζουν βλέποντας τόν Θεό στήν γῆ καί τόν ἄνθρωπο στούς οὐρανούς».

Ἡ ὑμνολογία τῶν Ἑορτῶν ἐπανέρχεται διεξοδικά στόν μυστηριακό χαρακτήρα τῆς θείας Σαρκώσεως: «Παράδοξον μυστήριον οἰκονομεῖται σήμερον· καινοτομοῦνται φύσεις, καί Θεός ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καί ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν». «Τό ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον καί ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος». «Θαῦμα παράδοξον ὁρᾶται σήμερον!»

«Νικᾶται γάρ φύσις, νικᾶται καί τάξεως ὅρος, ὅπου Θεός βούλεται. Οὐ γάρ κατὰ φύσιν γέγονε τό πρᾶγμα, ἀλλ’ ὑπέρ φύσιν τό θαῦμα». Σίγησε ἐδῶ ἡ φύση καί «ἐνήργησε τοῦ Δεσπότης τό βούλημα» μᾶς ἐξηγεῖ ὁ χρυσορρήμων Ἅγιος. Ὁ πρό αἰώνων Μονογενής, ὁ ἀναφής καί ἀσώματος, ὁ ὑπερούσιος καί ἀχώρητος, πού ἔκανε θρόνο Του τήν ἄχραντη κοιλία τῆς Θεοτόκου, ἀναπαύεται ἀρτιγέννητος στήν ἀγκαλιά Της. «Ὁ Παλαιός τῶν ἡμερῶν γίνεται παιδίον, ὁ διασπῶν τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας τυλίγεται σέ σπάργανα – ἐπειδή τοῦτο εἶναι τό θέλημά Του: θέλει νά μεταβάλλει τήν ἀτιμία σέ τιμή, νά ἐνδύσει μέ δόξα τήν ἀδοξία, νά φανερώσει μέσα στήν πτωτική μας κατάσταση τήν διάσταση τῆς ἀρετῆς».

Ἐξ οὗ καί ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς σημειώνει: «Σήμερα βλέπω ὁμοτιμία οὐρανοῦ καί γῆς. Ὅτι καί ἂν εἶναι ὁ οὐρανός τῶν οὐρανῶν, ὅποιος καί ἂν εἶναι ὁ ὑπερκόσμιος ἐκεῖνος τόπος καί ἡ οὐράνια τάξη, δέν ἔχει τίποτε πιό θαυμάσιο, τίποτε τιμιότερο ἀπό τό σπήλαιο, τή φάτνη καί τά βρεφικά σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Μεταξύ ὅλων ὧν ἔγιναν ἐξ ἀρχῆς ἀπό τόν Θεό, τίποτε δέν εἶναι πολυτιμότερο ἢ θειότερο ἀπό τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ». Κατά τή διατύπωση τοῦ Ἀγίου Ἰωάννη

τοῦ Δαμασκηνοῦ, «σωματοῦται ὁ ἀσώματος καί ἄρχεται ὁ ἄναρχος καί χωρεῖται ὁ ἀχώρητος», «ψηλαφᾶται ὁ ἀψηλάφητος καί κρατεῖται ὁ ἀνέπαφος καί βαστάζεται ὁ βαστάζων τά πάντα».

Τό μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ μᾶς «ἐπανάγει εἰς τό βάθος» (Λουκ. 5, 4) τῆς ἀλήθειας τῶν πραγμάτων. Βιώνεται ἀπό τήν Ἐκκλησίαν μας ὡς «μυστήριον ὑψηλόν τε καί θεῖον», ὡς ἐσώτατο μυστήριον ὅλης τῆς Δημιουργίας. Ὁ Θεός Λόγος ἐκπληρώνει τό μυστήριον καί ἡ φύσις διακονεῖ τήν πραγμάτωσή του. Δέν ἐπιβάλλεται ὁ Θεός στήν φυσική τάξη, ἀλλά ἐπαναφέρει δημιουργικά στό προσκήνιον τό ἐσώτερο μεγαλεῖο τῆς: τήν ἀσύγχυτη καί ἀδιαίρετη κοινωνία τῶν πάντων, τῆς κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως. Αὐτό τό θεῖο μυστήριον, πού εἶναι συγχρόνως μυστήριον καί τῆς κτίσεως καί τοῦ ἀνθρώπου καί τῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους, ὅπως καί εὐχαριστιακό μυστήριον στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἐνυπῆρχε στήν Δημιουργία καί τήν Ἱστορία ὡς προεικόνιση καί δυνατότητα. «Ὁ μονογενῆς Υἱός ὁ ὢν εἰς τόν κόλπον τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο» (Ἰω. 1, 18). Ὁ Χριστός, μέ τήν ἔνσαρκη παρουσία Του μᾶς φανερώνει τό ἀρχέτυπο κάθε πραγματικότητος, τήν θεϊκή τῆς καταγωγή, τό «τριαδικόν τῆς ἡμετέρας γνώσεως».

Τό μυστήριον τῆς Ἐνσαρκώσεως τελεσιουργεῖται κατὰ τρόπον κατ' ἐξοχήν ἀπρόσιτο καί ἀκατανόητο γιά τοὺς κοσμικοὺς ἀνθρώπους: μωρία καί σκάνδαλο, μήνυμα ἀλλόκοτο καί πρωτάκουστο γιά τήν λογική τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστός ἔρχεται στόν κόσμον μέ ἄκρα ἀπλότητα καί πτωχική ταπείνωση, ἀνέστιος καί πένης ὡς πάντων ἔσχατος, ὡς ξένος καί ἄοικος. Ἡ Ἰουδαία, ὅπου ἦταν τόσο «γνωστός ὁ Θεός» (Ψαλμ. 75, 2), οὔτε κἂν ἐνδιαφέρεται ἐάν «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» (Ἰω. 1, 14). Ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ «πόλις τοῦ Θεοῦ», ταράζεται μαζί μέ τόν Ἡρώδη. Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι τοῦ Νόμου, πού ὑποτίθεται ὅτι ἦταν πιό κοντά στόν Θεό, ἀπαντοῦν στό ἐρώτημά του «ποῦ ὁ Χριστός γεννᾶται» (Ματθ. 2, 4), ὅμως δέν κρίνουν ἀπαραίτητο νά ἀσχοληθοῦν περισσότερο. Μόνη ἡ ἄσημη Βηθλεέμ περιλάμπει μέσα στό σκότος τῆς ἀνθρώπινης λήθης. «Ἐδέμ προσφέρει σπήλαιον καί ἀστήρ μηνύει Χριστόν, τόν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει»: τό «Φῶς τό ἀληθινόν», τό ὁποῖο καταυγάζει μυστικά τόν πυρῆνα κάθε ὑπάρξεως καί τήν ἀλήθεια κάθε ἀγαθοῦ.

Ἡ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας δέν ὠραιοποιεῖ, οὔτε ἀποκρύπτει τά δεινά, βιώνει ὅμως ἀενάως παροῦσα τήν Χάρη τοῦ γεννημένου Σωτήρα μας καί πορεύεται μέσα στό πλῆθος τῶν κινδύνων πρὸς τήν γαλήνη τοῦ λιμένα τῆς Θείας Πρόνοιας. Ἀκόμη καί μέσα σέ ἀπρόσωπες στυγνές δυνάμεις, πού πλήττουν τήν ἀνθρωπότητα κατὰ καιροὺς συνεχῶν δοκιμασιῶν, ὁ Θεός δέν μᾶς ἐγκαταλείπει ποτέ. Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ σημαίνει καί τήν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου ἐν Θεῷ, τήν αὐγή τοῦ ἀπροσίτου Φωτός στόν κόσμον τῶν ἐσκοτισμένων. Σειρά μας νά φωτίσουμε κι ἐμεῖς τήν ψυχὴ μας μέ τό Φῶς Του. Νά κοινωνήσουμε τήν χαρὰ τῆς λυτρώσεως, νά βιώσουμε τήν ἐλπίδα τῆς Ζωῆς. Νά ὁδεύσουμε νοερά στήν Βηθλεέμ. Νά

ψηλαφήσουμε ψυχικά τό μέγα μυστήριο τῆς θείας συγκαταβάσεως. Νά ἐνωτισθοῦμε τό εὐφρόσυνο μήνυμα ὅτι «ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ» (Λουκ. 2, 11). Ὁ Ἅγιος πατέρας μας, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, μᾶς προσκαλεῖ στήν Ἑορτή μέ αὐτά τά λόγια: «Πράγματι, εἶναι παράξενος ὁ τρόπος τῆς ἐορτῆς, ἐπειδή εἶναι παράδοξη καί ἡ διήγησις τῆς Γεννήσεως. Γιατί σήμερον λύθηκαν τά χρόνια δεσμά. Ὁ διάβολος καταισχύνθηκε, οἱ δαίμονες τράπηκαν σε φυγή, ὁ θάνατος καταργήθηκε, ὁ Παράδεισος ἀνοίχτηκε. Ἐξαφανίστηκε ἡ κατάρα, διώχθηκε ἡ ἁμαρτία, ἀπομακρύνθηκε ἡ πλάνη καί ἡ ἀλήθεια ἐπανῆλθε. Παντοῦ σπάρθηκε καί διαδόθηκε ὁ λόγος τῆς εὐσεβείας. Οὐράνιος τρόπος ζωῆς φυτεύτηκε στήν γῆ. Ἄγγελοι συναναστρέφονται τούς ἀνθρώπους καί ἄνθρωποι συνομιλοῦν μέ ἀγγέλους. Ὅλα ἔγιναν ἓνα. Γιατί; Ἐπειδή ὁ Θεός ἦλθε στήν γῆ καί ὁ ἄνθρωπος ἀνέβηκε στόν οὐρανό''».

Πρό τῆς ἀπολύσεως εὐχήθηκε γιά τόν Ἱερό Κλήρο καί τόν πιστό λαό, γιά τίς Ἑνοπλες Δυνάμεις, κυρίως τούς στρατιῶτες τῆς Νησίδος τῆς Παναγιᾶς, τήν νεολαία, τούς ἀσθενεῖς, τούς ἰατρούς καί νοσηλευτές, τήν ἐκπαιδευτική κοινότητα, τόν πληττόμενο ἐμπορικό κόσμον καί ἰδιαιτέρως, μέ ἐμφανῆ συγκίνηση, τούς Ναυτικούς μας, οἱ ὅποιοι ὡς ἄστρα συνθέτουν τό λαμπρό ἀστέρι τῆς πρυτανεύουσας ἀνά τήν Οἰκουμένη Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Εὐλογημένες στιγμές σέ δυσχερεῖς καταστάσεις μέ τήν εὐχή τοῦ χρόνου νά εἶναι γεμάτοι ἀπό πιστούς οἱ Ἱεροί Ναοί μας καί γεμάτη ἀπ'τόν Χριστό ἡ φάτνη τῆς καρδιάς μας.

